

2. Сендайська програма скорочення ризиків стихійних лих на 2015-2030 роки. [електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.unisdr.org/files/43291_russiansendaiframeworkfordisasterri.pdf

Ключові слова: міжнародна стратегія, катастрофа, кооперація, міжнародна організація, зменшення небезпеки лих, міжнародна програма.

Ключевые слова: международная стратегия, катастрофа, кооперация, международная организация, уменьшения опасности бедствий, международная программа.

Key words: International strategy, disaster, cooperation, international organization, disaster risk reduction, international program

МАТКОВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

КВАЗІ-ПРЕЦЕДЕНТНИЙ ХАРАКТЕР РІШЕНЬ МІЖНАРОДНИХ СУДІВ ЯК ОДИН З ЧИННИКІВ ПРОБЛЕМ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЇХНІМ ВИКОНАННЯМ

Міжнародні судові установи – є органами, що діють на підставі міжнародного договору, у повноваження яких входить як вирішення конфліктів між державами та надання консультативних висновків. Проте не варто буквально сприймати факт вирішення останніми конфліктів між державами. Специфіка вирішення конфлікту між державами виходить із тих умов, в яких діють суди, що визначає їх роль у вирішенні конфлікту фундаментально іншою, ніж в національному правосудді.

Національні суди, керуючись внутрішньодержавним законодавством, можуть виносити рішення, що обмежують права «винуватої» сторони, на даному контрасті, роль міжнародних судів, можна назвати не більше, ніж тлумачною та консультативною, що проявляється у тому, що вони не наділені такими повноваженнями.

Таким чином можна дійти до висновку, що рішення міжнародних судів має квазі-прецедентний характер, оскільки у своїй діяльності вони, в залежності від ситуації підшукують варіант тлумачення існуючих норм, таким чином, щоб надати консультативні послуги у вирішенні виниклого конфлікту, проте, прецедент, що при цьому виникає, здебільшого залишається на використання іншими органами, у той час, як суди розглядають кожну ситуацію по принципу індивідуального підходу [1, с. 52].

Обов'язковість рішень міжнародних судів, виходячи з вищенаведеного, обумовлюється міжнародними договорами, учасниками яких є сторони спору. Оскільки рішення міжнародних судів є лише тлумаченням вже існуючих норм, тому їх виконання можна сприймати, виправлення помилок для дотримання норм [3, с. 163]. Таким чином можна погодитись із висновком про те, що виконання рішень міжнародних судів є лише одним із рівнів дотримання норм міжнародного права [4].

До такого висновку можна також дійти, розглянувши правове регулювання виконання рішень на прикладі Міжнародного суду ООН.

Так частина 1 ст. 94 Статуту ООН передбачає, що кожен Член Організації зобов'язується виконати рішення Міжнародного Суду по тій справі, в якій він є стороною. Частина 2 ст. 94 констатує, що у випадку, якщо якась сторона у справі не виконає зобов'язання, покладене на неї рішенням Суду, інша сторона може звернутися в Раду Безпеки, що може, якщо визнає це за необхідне, надати рекомендації або ухвалити рішення про вжиття заходів для приведення рішення у виконання [2].

Виходячи з вищенаведеного, можна дійти до висновку, що Рада Безпеки ООН виконує функцію контролю за виконанням рішення суду, а точніше, її можна віднести до, свого роду механізму примусу у міжнародному праві. А, згідно ч. 1 ст. 24 статуту ООН на Раду Безпеки покладається відповідальність з підтримання міжнародного миру та безпеки, тобто, якщо розглядати дану статтю з іншого боку, то мова йде про дотримання державами норм міжнародного права та урегулювання конфліктів, що виникають.

Тому, рішення судів можна розцінювати, як підшукування варіанту тлумачення існуючих норм для кожної конкретної ситуації, а їх виконання, як один з рівнів дотримання норм міжнародного права. У зв'язку з чим, на практиці можна побачити не досконалий рівень виконання рішень міжнародних судів.

Список використаної літератури:

1. Лукашук И.И. Международное право: Особенная часть / И.И. Лукашук // Волтерс Клувер : підручник – Москва 2005. – С. 52.
2. Статут ООН та МС [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_010
3. Тункин Г.И. Теория международного права / Г.И. Тункин // Зерцало: видання, Москва 2000. – С. 163.
4. Ginsburg T., McAdams R.H. Adjudicating in Anarchy: An Expressive Theory of International dispute Resolution // William and Mary Law Review, 2004. Vol. 45. No. 4. P. 1229–1339, 1235.

Ключові слова: квазі-прецедент, конфлікт держав, контроль за виконанням, дотримання норм, виконання рішень.

Ключевые слова: квази-прецедент, конфликт государств, контроль за исполнением, соблюдение норм, исполнение решений.

Key words: Quasi-precedent, conflict of states, control of implementation, compliance, implementation of decisions.